

што много домъчиѣло на събрани ти, нѣ пакъ не смѣли да останатъ на своето си (за да не докачатъ шляхтска та свобода и равенство то), и се разотишли по дома си. Отъ тогава такъви случки зели да се повтареть, и така гласъ тѣ на одного могъ да »прѣкъсне сеймъ тѣ«, както казвали тогава. Кралъ тѣ като нѣмалъ право безъ съгласието на сеймъ тѣ да издава законъ и да налага даваше за да се поддържатъ войската и крѣпости ти, военната сила на кралство то се растроила и вънкашната безопасность ослабнала. Най-много теглили южните области (руските ти), които ги опустошавали Кримски ти Татаре и Турци ти.

Само *Янъ Собѣский* (1674—1696) съ своити побѣди въ борбата съ Турци ти, а най-много съ прочуто то избавване на Вѣна отъ тѣхъ, за малко врѣме върналъ прѣжнатата военна слава на Поляци ти. Нѣ той като ималъ малко власть въ царштина та, не можалъ да одържи Полша да не падне. *)

Утвърждение на еднодържавие въ Русия и размирно врѣме. Василия Тъмний наслѣдилъ синъ му *Иоанъ III* (1462—1505 год.), на който първа и най-голяма работа било покорение то на Великий Новгородъ. На онова врѣме тоя градъ билъ прочутъ по богатството и по търговията си; нѣ по едно врѣме билъ подпадналъ подъ великите московски князове. Прочуто то му и нѣкога славно вѣче, сир. народний съборъ, било се прѣобърнало на едно мѣсто, отъ дѣто користолюбие то и личната полза на граждани ти били испѣдили съгласието и граждански ти доблести. Литовската партия надвила въ вѣчето и отишла

*) Вътрѣшно то безредие на Полша било до толкова много, штото кралъ тѣ Янъ Казимиръ на съборъ тѣ въ 1661 год. прѣдсказалъ, че тя ште се раздѣли между трима съѣди: Русия, Австрия и Прусия.